

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20203/2022
25.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Бољевић, председника већа, Јасмине Симовић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца Стонотениски клуб „Врање“ из Врања, кога заступа Сања Ристић, адвокат из ..., против тужених АА и ББ, које заступа Ивица Костић, адвокат из ..., због стицања без основа, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1472/21 од 04.07.2022. године, на седници одржаној 25.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1472/21 од 04.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1472/21 од 04.07.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 720/19 од 23.04.2021. године у ставу првом изреке, тако што су обавезани тужени да исплате тужиоцу 26.679,22 динара на име стицања без основа са законском затезном каматом од 16.11.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде и тужени обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка од 121.434,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да солидарно накнаде тужиоцу трошкове другостепеног поступка од 20.967,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права заснивајући је на одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) којим је прописано да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3), осим из члана 404. овог закона, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Законом о парничном поступку (у даљем тексту: ЗПП) је прописано (члан 403) да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде (став 1); да је ревизија увек дозвољена ако је: 1) то посебним законом прописано, 2) другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, 3) другостепени суд усвојио жалбу и укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака (став 2); да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (став 3); као и у споровима мале вредности (члан 479. став 6), при чему се

спором мале вредности сматра спор у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (члан 468. став 1).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору ради исплате новчаног потраживања од 26.672,22 динара покренутог тужбом од 11.05.2017. године и да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра на дан подношења тужбе, следи да се ради о спору мале вредности у коме је ревизија недозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим дозвољености овог ванредног правног лека према вредности предмета спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије (од 40.000 евра у динарској противвредности) али не и у споровима којима је посебном одредбом ЗПП прописано да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука у споровима мале вредности.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Бољевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић